

Γνωμοδότηση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων⁽¹⁾

(95/C 133/07)

Στις 28 Σεπτεμβρίου 1994, και σύμφωνα με το άρθρο 100 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα κοινωνικών, οικογενειακών, εκπαιδευτικών και πολιτισμικών θεμάτων, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, επεξεργάστηκε τη γνωμοδότηση αυτή στις 9 Μαρτίου 1995 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Liverani.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κατά την 324η σύνοδο ολομελείας της (συνεδρίαση της 29ης Μαρτίου 1995) υιοθέτησε με 95 ψήφους υπέρ, 80 κατά και 4 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Γενικές παρατηρήσεις

1.1. Οι λόγοι για την αναθεώρηση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου

1.1.1. Το κείμενο της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 1977 που αφορά την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση του δικαιώματος των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, προκάλεσε κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '80 σειρά ερμηνευτικών αμφιβολιών τις οποίες προσπάθησε να αποσαφηνίσει το Δικαστήριο σε διάφορες αποφάσεις.

1.1.2. Εξάλλου ένα από τα αδύνατα σημεία της οδηγίας του 1977 συνίσταται στην απουσία ειδικής προστασίας των εργαζομένων κατά τη διαδικασία πτώχευσης ή σοβαρών οικονομικών δυσκολιών της επιχείρησης. Αναφερόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Δικαστήριο αποφάνθηκε, σε διάφορες αποφάσεις του, ότι εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας οι μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται λόγω των διαδικασιών εκκαθάρισης που δεν επιτρέπουν την επιβίωση της επιχείρησης.

1.1.3. Η Επιτροπή, ωστόσο, θεώρησε σκόπιμο να προβεί στην αναθεώρηση της οδηγίας του 1977, με στόχο, λαμβανομένης υπόψη της κοινοτικής νομολογίας, να ανεύρει λύσεις για τις διαπιστωθείσες ελλείψεις και κενά.

1.1.4. Η ανάγκη ύπαρξης υψηλού επιπέδου απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνηγορεί πράγματι υπέρ της εξάλειψης των κενών και των παραλείψεων της οδηγίας του 1977. Η αναθεώρηση, όμως, της οδηγίας του 1977 θα πρέπει να πραγματοποιηθεί με πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

1.2. Ασάφειες της προτεινόμενης αναθεώρησης της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου

1.2.1. Δυστυχώς, η προτεινόμενη από την Επιτροπή αναθεώρηση της οδηγίας του 1997 παρουσιάζει ορισμένες ασάφειες.

1.2.2. Η Επιτροπή στην αιτιολογική της έκθεση, αναφέρει ότι «η εκτίμηση των κενών και των παραλείψεων της οδηγίας περί μεταβιβάσεων πρέπει να πραγματοποιηθεί βάσει (...) της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (σημείο 2)». Εξάλλου, σύμφωνα με την τέταρτη αιτιολογική σκέψη της πρότασης οδηγίας, «στόχος της παρούσας πρότασης είναι η αναθεώρηση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 1977 με βάση (...) τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου».

1.2.3. Η Επιτροπή όμως, αν και λαμβάνει υπόψη τη νομολογία του Δικαστηρίου σε διάφορα σημεία της πρότασης οδηγίας (εννοιολογικός προσδιορισμός των μεταβιβάσεων, εφαρμογή της οδηγίας και σε μη κερδοσκοπικές επιχειρήσεις) εισήγαγε στο άρθρο 1, πρώτη παράγραφος, δεύτερο εδάφιο, μια διάκριση μεταξύ «οικονομικής οντότητας» και «λειτουργίας» της επιχείρησης, η οποία είναι πολύ ασαφής.

1.2.4. Πράγματι, το Δικαστήριο έχει επανειλημμένα αναφέρει στη νομολογία του (βλέπε, παραδείγματος χάριν, την υπόθεση Srijkers)⁽²⁾ την έννοια της οικονομικής οντότητας που διατηρεί την ταυτότητά της, υποδεικνύοντας τα πραγματικά περιστατικά τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εφαρμοστεί η οδηγία του 1977. Η πρόταση της Επιτροπής με την οποία προβλέπεται, εκτός από τη «μεταβίβαση μιας οικονομικής οντότητας που διατηρεί την ταυτότητά της» και η «απλή μεταβίβαση ορισμένης λειτουργίας της επιχείρησης, των εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων» δημιουργεί νέα στοιχεία ασάφειας, διότι δεν διευκρινίζει αν αυτή η φράση επηρεάζει τη νομολογική έννοια της «οικονομικής οντότητας» που διατηρεί την ταυτότητά της ή προσθέτει ένα ακόμη στοιχείο επιπλέον (quid pluris) σ'αυτή την έννοια.

1.3. Η ΟΚΕ ανησυχεί μήπως το κείμενο που προτείνει η Επιτροπή συντελέσει στην έμμεση εισαγωγή μεροληπτικών διακρίσεων. Για παράδειγμα, αν πρόθεση της αναθεώρησης του άρθρου 1, παράγραφος 1 είναι να αποκλεισθεί η υπεργολαβία των βοηθητικών δραστηριοτήτων από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα αυτό να έχει δυσανάλογες επιπτώσεις εις βάρος των γυναικών. Όπως δείχνουν οι

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 274 της 1. 10. 1994, σ. 10.

⁽²⁾ Απόφαση της 18. 3. 1986, Srijkers (υπόθεση 24/85), Συλλογή, 1986, σ. 1119-1130.

στατιστικές του ΟΟΣΑ για το εργατικό δυναμικό, η πλειοψηφία των εργαζομένων που απασχολούνται σε βοηθητικά επαγγέλματα, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, είναι γυναίκες. Αν το προτεινόμενο κείμενο υιοθετηθεί από το Συμβούλιο, πολλές γυναίκες θα βρεθούν στερημένες δικαιωμάτων, τα οποία είναι γενικά κατοχυρωμένα για τους άνδρες εργαζομένους. Αυτό είναι καταφανώς αντίθετο με τις διατάξεις της Συνθήκης που κατοχυρώνουν την ίση αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών, όπως και με άλλους νόμους περί ίσων δικαιωμάτων.

2. Ειδικές παρατηρήσεις

2.1. Προσδιορισμός της έννοιας του εργαζομένου

2.1.1. Η πρόταση οδηγίας δεν περιέχει προσδιορισμό της έννοιας του εργαζομένου.

2.1.2. Το Δικαστήριο αποσαφήνισε ότι ο όρος εργαζόμενος σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας του 1977 πρέπει να γίνεται αντιληπτός με την έννοια ότι περιλαμβάνει οιονδήποτε που, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, προστατεύεται από την εθνική νομοθεσία ως εργαζόμενος, και ότι εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να αποφασίσει αν αυτό ισχύει για τη συγκεκριμένη περίπτωση.

2.1.3. Πρέπει να υπογραμμιστεί όμως, ότι και στη νέα οδηγία η έννοια του εργαζομένου πρέπει να είναι εκείνη που έδωσε το Δικαστήριο αναφορικά με την οδηγία του 1977.

2.2. Προσδιορισμός της έννοιας της μεταβίβασης

2.2.1. Το Δικαστήριο έχει ερμηνεύσει εκτενώς τον όρο «μεταβίβαση» της οδηγίας του 1977.

2.2.2. Ο προτεινόμενος από την Επιτροπή νέος προσδιορισμός της έννοιας της μεταβίβασης περιλαμβάνει, ως εκ τούτου, βάσει της κοινοτικής νομολογίας, όλες τις μεταβιβάσεις επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων από εργοδότη σε εργοδότη.

2.2.3. Ο νέος αυτός προσδιορισμός είναι σαφέστερος και πληρέστερος.

2.2.4. Η ΟΚΕ θεωρεί σκόπιμο να διευκρινιστεί, για μεγαλύτερη σαφήνεια, ότι η οδηγία πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε είδους μεταβίβαση, όπως διευκρινίστηκε ανωτέρω, η οποία θίγει τους εργαζομένους.

2.3. Διάκριση μεταξύ οικονομικής οντότητας και απλής λειτουργίας

2.3.1. Το άρθρο 1, πρώτη παράγραφος, της πρότασης οδηγίας προβλέπει διάκριση της «μεταβίβασης μιας οικονομικής οντότητας που διατηρεί την ταυτότητά της» από την «μεταβίβαση μιας λειτουργίας της επιχείρησης, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων». Η διάκριση αυτή δεν υφίσταται στην οδηγία του 1977.

2.3.2. Ο όρος «οικονομική οντότητα που διατηρεί την ταυτότητά της» πηγάζει από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου. Σύμφωνα με το Δικαστήριο καθοριστικό κριτήριο για την διαπίστωση της ύπαρξης μιας μεταβίβασης βάσει των διατάξεων της οδηγίας του 1997 αποτελεί το γεγονός ότι η οικονομική οντότητα διατηρεί την ταυτότητά της, θεωρούμενη ως σύνολο στοιχείων τα οποία είναι οργανωμένα κατά τρόπο αυτόνομο και επιδιώκει ένα συγκεκριμένο οικονομικό στόχο, ακόμη και αν πρόκειται για παρεπόμενη δραστηριότητα.

2.3.3. Η προτεινόμενη από την Επιτροπή διάκριση μεταξύ «οικονομικής οντότητας» και απλής «λειτουργίας» δεν φαίνεται δεκτική ούτε εύκολης και αιτιολογημένης ερμηνείας. Εξάλλου, δεν φαίνονται επαρκώς σαφείς, από νομική άποψη, οι λόγοι της μη αναγνώρισης της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου επί του θέματος.

2.3.4. Η εν λόγω διάκριση, ασαφής από νομική άποψη, θα προκαλέσει αναγκαστικά μια νέα ερμηνεία του Δικαστηρίου που θα ορίζει σαφώς τα όρια μεταξύ «οικονομικής οντότητας» και «απλής λειτουργίας». Η ΟΚΕ διερωτάται, παραδείγματος χάριν, σε ποιά από αυτές τις δύο έννοιες θα ενταχθεί η αποκαλούμενη *contracting out of services* (υπηρεσίες, που κανονικά παρέχονται εντός της επιχείρησης, δίνονται εκτός αυτής ως εργολαβίες).

2.3.5. Είναι σαφές ότι η νέα πρόβλεψη της «απλής μεταβίβασης μιας λειτουργίας της επιχείρησης, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων» ανοίγει το δρόμο σε πάρα πολλές ερμηνευτικές αμφιβολίες τις οποίες, σε τελευταία ανάλυση, θα χρειασθεί να διευκρινίσει ο δικαστής.

2.3.6. Η πρόταση οδηγίας θα μπορούσε, ως εκ τούτου, να ερμηνευτεί ως οπισθοδρόμηση σε σχέση με την οδηγία του 1977, διότι θα επανέφερε προς συζήτηση θέματα τα οποία εφαινότο ότι είχαν αποσαφηνισθεί σε επίπεδο νομολογίας.

2.3.7. Τέλος, η πρόταση οδηγίας αποδυναμώνει από αυτή την άποψη τα δικαιώματα των εργαζομένων, σε αντίθεση με το στόχο της (διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων).

2.4. Εφαρμογή της οδηγίας στις δημόσιες και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις

2.4.1. Η εφαρμογή της οδηγίας τόσο στις δημόσιες όσο και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις είναι αποδεκτή.

2.5. Εφαρμογή της οδηγίας και σε μη κερδοσκοπικές επιχειρήσεις

2.5.1. Ενόψει της απουσίας μιας ρητής ειδικής διάταξης στην οδηγία του 1977, το Δικαστήριο αποσαφήνισε ότι μια οντότητα δύναται να ασκεί οικονομική δραστηριότητα και μπορεί να θεωρείται ως επιχείρηση για την εφαρμογή των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου ακόμη και όταν δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

2.5.2. Η πρόταση οδηγίας επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της και στις μη κερδοσκοπικές επιχειρήσεις.

2.5.3. Η επέκταση αυτή είναι αποδεκτή.

2.5.4. Ωστόσο, η ΟΚΕ, δεδομένων των υφιστάμενων διαφορετικών νομικών συστημάτων των κρατών μελών, κρίνει σκόπιμη την εφαρμογή της οδηγίας και στις επιχειρήσεις κοινω-νικής οικονομίας (κοινοφελείς).

2.6. Εφαρμογή της οδηγίας στα ποντοπόρα σκάφη

2.6.1. Η οδηγία του 1977 δεν εφαρμόζεται στα ποντοπόρα σκάφη.

2.6.2. Η πρόταση οδηγίας επεκτείνει και στα μέλη των πληρωμάτων των ποντοπόρων σκαφών τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, αλλά παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη, για πρακτικούς λόγους και δεδομένων των εργασιακών σχέσεων των πληρωμάτων των ποντοπόρων σκαφών, να μην εφαρμόζουν το μέρος III (πληροφόρηση και διαβούλευση) της οδηγίας αυτής.

2.6.3. Η πρόταση οδηγίας αποτελεί, βέβαια, αξιόλογο βήμα προς τα εμπρός σε σχέση με την οδηγία του 1977· παρατηρείται όμως, ότι η παροχή αυτής της δυνατότητας στα κράτη μέλη, που προβλέπεται για τη διασφάλιση μεγαλύτερης ευελιξίας στον τομέα της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, συνιστά παρέκκλιση από την αρχή ότι όλοι οι εργαζόμενοι, συμπεριλαμβανομένων συνεπώς των πληρωμάτων των ποντοπόρων σκαφών, πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα.

2.7. Επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας και στους εργαζομένους με σύμβαση εργασίας μερικού χρόνου, ορισμένου χρόνου και στους προσωρινούς εργαζομένους

2.7.1. Στην οδηγία του 1977 δεν γίνεται καμιά αναφορά στους εργαζομένους με σύμβαση εργασίας μερικού χρόνου, ορισμένου χρόνου ή στους προσωρινούς εργαζομένους.

2.7.2. Η πρόταση οδηγίας προβλέπει ρητά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της και στους εργαζομένους με σύμβαση εργασίας μερικού χρόνου, ορισμένου χρόνου και στους προσωρινούς εργαζομένους.

2.7.3. Ως προς το σημείο αυτό είναι αποδεκτή η πρόταση οδηγίας.

2.8. Προσδιορισμός των εκπροσώπων των εργαζομένων

2.8.1. Η οδηγία του 1977 εξαιρεί από τον προσδιορισμό των εκπροσώπων των εργαζομένων τα μέλη των οργάνων της διοίκησης της εταιρείας καθώς και ελέγχου και εποπτείας που σε ορισμένα κράτη μέλη κατέχουν θέση σε παρόμοια όργανα με την ιδιότητα του εκπροσώπου των εργαζομένων.

2.8.2. Η διάταξη αυτή περί εξαιρέσεως δεν υφίσταται πλέον, και δικαίως, στην πρόταση οδηγίας.

2.8.3. Εντούτοις, θεωρείται σκόπιμο να συμπεριληφθεί εκ νέου στον προσδιορισμό των εκπροσώπων των εργαζομένων και η αναφορά στην πρόσφατη οδηγία του Συμβουλίου

94/45/ΕΚ της 22ας Σεπτεμβρίου 1994 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής επιτροπής επιχείρησης ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και σε ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους.

2.8.4. Εξάλλου, η αναφορά αυτή δεν θα μπορούσε να εισαχθεί στην πρόταση οδηγίας, δεδομένου ότι χρονολογικά, η οδηγία 94/45/ΕΚ έπεται (22 Σεπτεμβρίου 1994) της πρότασης οδηγίας (8 Σεπτεμβρίου).

2.9. Αλληλέγγυος ευθύνη του εκχωρητή και του εκδοχέα

2.9.1. Η οδηγία του 1977 προβλέπει την αλληλέγγυο ευθύνη του εκχωρητή και του εκδοχέα, έστω και προαιρετικά.

2.9.2. Η πρόταση οδηγίας που έχει υποβάλλει η Επιτροπή και η οποία υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προβλέπουν στην εσωτερική τους νομοθεσία την αλληλέγγυο ευθύνη του εκχωρητή και του εκδοχέα, εισάγει διττό περιορισμό της εν λόγω ευθύνης.

2.9.3. Η ΟΚΕ, αν και εκτιμά την προσπάθεια της Επιτροπής γι αυτόν τον διττό περιορισμό, εκφράζει ορισμένες επιφυλάξεις.

2.10. Οι νέες διατάξεις σε περίπτωση αφερεγγυότητας

2.10.1. Η οδηγία του 1977 δεν προβλέπει ειδική ρύθμιση σε περίπτωση αφερεγγυότητας σχετικά με τη μεταβίβαση επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων.

2.10.2. Οι νέες διατάξεις της πρότασης οδηγίας σχετικά με περιπτώσεις αφερεγγυότητας συνιστούν εν προκειμένω σαφώς αξιόλογη προσπάθεια εισαγωγής στοιχείων ευελιξίας.

2.10.3. Εντούτοις, αυτές οι νέες διατάξεις δεν φαίνεται να αποκλείουν εντελώς την προσφυγή σε δόλιες μεθόδους τακτικής εκκαθάρισης.

2.10.4. Εξάλλου, η παρεχόμενη, σύμφωνα με το άρθρο 4, τρίτη παράγραφος, της πρότασης οδηγίας, δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιτρέπουν στους εργοδότες και στους εκπροσώπους των εργαζομένων να τροποποιούν τους όρους εργασίας με συμφωνία η οποία συνάπτεται ως μέσο διασφάλισης της επιβίωσης της επιχείρησης, δεν φαίνεται να προστατεύει επαρκώς την απασχόληση και μπορεί να αποβεί επιζήμια για τους όρους εργασίας.

2.10.5. Πράγματι, αυτή η δυνατότητα τροποποίησης των όρων εργασίας μπορεί να επιφέρει πραγματική έλλειψη ισορροπίας μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου. Στον τελευταίο όντως θα μπορούσε να τεθεί το δίλημμα από τον εργοδότη ή να δεχτεί μείωση των αποδοχών του ή το κλείσιμο της επιχείρησης.

2.11. Η ανάγκη αναφοράς στην οδηγία 92/56/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την αφερεγγυότητα των επιχειρήσεων

2.11.1. Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην πρόταση οδηγίας σχετικά με την εφαρμογή της νέας οδηγίας σε περιπτώσεις αφερεγγυότητας δεν πρέπει παρ'όλα αυτά να βλάψουν τα δικαιώματα των εργαζομένων.

2.11.2. Για το λόγο αυτό, η ΟΚΕ θεωρεί σκόπιμο, σε θέματα αφερεγγυότητας της επιχείρησης, όσον αφορά την μεταβίβαση επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, να εισαχθεί ειδική αναφορά στην οδηγία 92/56/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1992 η οποία τροποποιεί την οδηγία 75/129/ΕΟΚ σχετικά με την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί ομαδικών απολύσεων. Και τούτο για την καλύτερη προστασία των εργαζομένων και τη διασφάλιση των εγγυήσεων που πρέπει να παρέχονται σε περιπτώσεις ομαδικών απολύσεων.

2.12. Το καθεστώς και η αποστολή των εκπροσώπων των εργαζομένων

2.12.1. Επισημαίνεται ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης, διατηρούνται σε ικανοποιητικό βαθμό το καθεστώς και η αποστολή των εργαζομένων.

2.13. Η διεθνική διάσταση της πληροφόρησης και της διαβούλευσης

2.13.1. Η διεθνική διάσταση της πληροφόρησης και της διαβούλευσης δεν αναπτύσσεται επαρκώς στην πρόταση οδηγίας.

2.13.2. Ως εκ τούτου η ΟΚΕ υπογραμμίζει την αναγκαιότητα να προβλεφθεί διάταξη όσον αφορά το απόρρητο που θα παρεμποδίζει τη διάδοση πραγματικά κρίσιμων οικονομικών πληροφοριών ή που θα επιτρέπει την εμπιστευτική διάδοσή τους σύμφωνα με τους κανόνες και την πρακτική που ισχύουν στα κράτη μέλη.

2.13.3. Για τους λόγους αυτούς, όσον αφορά τον έλεγχο πληροφόρησης και διαβούλευσης, θεωρείται σκόπιμο να ληφθούν υπόψη, με σαφή αναφορά, τόσο η οδηγία 92/56/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1992 που τροποποιεί την οδηγία 75/129/ΕΟΚ σχετικά με την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί ομαδικών απολύσεων όσο και η οδηγία 94/45/ΕΚ της 22ας Σεπτεμβρίου 1994 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής επιτροπής επιχείρησης ή, μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους.

2.14. Η εξαίρεση από τις απαιτήσεις πληροφόρησης και διαβούλευσης ορισμένων κατηγοριών επιχειρήσεων ή εγκαταστάσεων

2.14.1. Η πρόταση οδηγίας παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να περιορίσουν τις απαιτήσεις πληροφόρησης και διαβούλευσης σε ορισμένες κατηγορίες επιχειρήσεων ή εγκαταστάσεων.

2.14.2. Συνεπώς, σύμφωνα με το πνεύμα της οδηγίας, οι επιχειρήσεις ή οι εγκαταστάσεις που απασχολούν κατά κανόνα λιγότερους από 50 εργαζομένους ή που δεν ανταποκρίνονται στα όρια όσον αφορά τον κατώτερο αριθμό μισθωτών για την εκλογή ή τον ορισμό ενός συλλογικού οργάνου εκπροσώπησης των εργαζομένων θα ήταν δυνατό, οπωσδήποτε, να εξαιρούνται από τις απαιτήσεις για πληροφόρηση και διαβούλευση στις οποίες υπάγονται, κανονικά, ο εκχωρητής και ο εκδοχέας.

2.14.3. Η ΟΚΕ τάσσεται κατά της παραχώρησης της δυνατότητας αυτής στα κράτη μέλη. Εκφράζει εξάλλου τη δυσαρεσκειά της διότι δεν γίνεται καμιά αναφορά στην οδηγία όσον αφορά τη διατήρηση της ευνοϊκότερης νομοθεσίας των κρατών μελών για το συγκεκριμένο θέμα.

2.15. Ευνοϊκότερες συλλογικές συμβάσεις

2.15.1. Η πρόταση οδηγίας εισάγει τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να ενθαρρύνουν ή να εγκρίνουν την εφαρμογή ευνοϊκότερων για τους εργαζομένους συλλογικών συμβάσεων ή συμβάσεων μεταξύ των κοινωνικών εταίρων.

2.15.2. Η εν λόγω διάταξη είναι αποδεκτή.

2.16. Τα μέτρα που προβλέπονται κατά της μη τήρησης των απαιτήσεων που απορρέουν από τη νέα οδηγία.

2.16.1. Η πρόταση οδηγίας προβλέπει την εισαγωγή εκ μέρους των κρατών μελών στην εθνική τους νομοθεσία μέτρων ικανών να παρέχουν στους εργαζόμενους, που θίγονται από την μη τήρηση των απαιτήσεων που απορρέουν από τη νέα οδηγία, την προστασία των δικαιωμάτων τους με την προσφυγή σε δικαστήριο μετά από ενδεχόμενες προσφυγές σε άλλες αρμόδιες αρχές.

2.16.2. Η διάταξη αυτή είναι αποδεκτή.

3. Συγκεκριμένες προτάσεις για την επίλυση των προβλημάτων που θέτει η νέα οδηγία.

3.1. Οι αιτιολογικές σκέψεις

3.1.1. Η ΟΚΕ προτείνει τη διαγραφή της έβδομης αιτιολογικής σκέψης.

3.2. Άρθρο 1

3.2.1. Η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στο πρώτο εδάφιο, πρώτη παράγραφος του άρθρου 1, η ακόλουθη φράση: «και που αφορούν τους εργαζομένους».

3.2.2. Η ΟΚΕ προτείνει να τροποποιηθεί το δεύτερο εδάφιο, πρώτη παράγραφος του άρθρου 1, ως εξής:

«Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας θεωρείται μεταβίβαση επιχείρησης, εγκατάστασης ή τμήματος εγκατάστασης η εκχώρηση μιας οικονομικής οντότητας που διατηρεί την ταυτότητά της.»

3.2.3. Η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στην πέμπτη παράγραφο του άρθρου 1 η ακόλουθη φράση:

«υπό τον όρο να παρέχεται στους εργαζόμενους προστασία ισοδύναμη με εκείνη που παρέχει η Οδηγία του Συμβουλίου 92/56/ΕΟΚ της 24ης Ιουνίου 1992 περί ομαδικών απολύσεων.»

3.3. Άρθρο 2

3.3.1. Η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στο σημείο γ), πρώτη παράγραφος του άρθρου 2, η ακόλουθη φράση:

«ή από την οδηγία του Συμβουλίου 94/45/ΕΚ της 22ας Σεπτεμβρίου 1994 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής επιτροπής ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις ή σε ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους.»

3.4. Άρθρο 4

3.4.1. Η ΟΚΕ προτείνει να τροποποιηθεί η πέμπτη παράγραφος του άρθρου 4 ως εξής:

«Με εξαίρεση την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, όταν δεν έχει συναφθεί σύμβαση όπως αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτούν την αρμόδια δικαστική αρχή να τροποποιεί ή να λύει συμβάσεις εργασίας ή εργασιακές σχέσεις που υφίστανται κατά την ημερομηνία της μεταβίβασης που διενεργείται βάσει των διαδικασιών περί αφερεγγυότητας οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 4, προκειμένου να διασφαλιστεί η επιβίωση της επιχείρησης, της εγκατάστασης ή τμήματος εγκατάστασης, υπό τον όρο ότι θα παρέχεται στους εργαζομένους προστασία ισοδύναμη με εκείνη που παρέχει η Οδηγία του Συμβουλίου 92/56/ΕΟΚ της 24ης Ιουνίου 1992 περί ομαδικών απολύσεων.»

3.5. Άρθρο 6

3.5.1. Η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 6 το εξής τελευταίο εδάφιο:

«Κατά την εφαρμογή της παρούσης οδηγίας σχετικά με την πληροφόρηση και τη διαβούλευση πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η Οδηγία του Συμβουλίου 92/56/ΕΟΚ της 24ης Ιουνίου 1992 που τροποποιεί την Οδηγία 75/129/ΕΟΚ σχετικά με την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί ομαδικών απολύσεων καθώς και η Οδηγία του Συμβουλίου 94/45/ΕΚ της 22ας Σεπτεμβρίου 1994 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής επιτροπής ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις ή σε ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους.»

3.5.2. Η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 6 το εξής επιπλέον τελευταίο εδάφιο:

«Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν συνεπώς το δικαίωμα στον εκχωρητή ή στον εκδοχέα να μην μεταβιβάζουν πραγματικά απόρρητες χρηματοοικονομικές πληροφορίες ή να τις γνωστοποιούν κατά τρόπο εμπιστευτικό μέσω των κανόνων και πρακτικών που ισχύουν στα κράτη μέλη.»

3.5.3. Η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στην τέταρτη παράγραφο του άρθρου 6 το εξής δεύτερο εδάφιο:

«Συνίσταται επιτροπή επιχείρησης σε επιχειρήσεις κοινοτικής κλίμακας έργο της οποίας είναι να ενημερώνουν και να ζητούν τη γνώμη των εργαζομένων, πριν από κάθε ενδεχόμενη μεταβίβαση, όσον αφορά όλα τα προβλεπόμενα μέτρα που θα μπορούσαν να θίξουν τα συμφέροντά τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας του Συμβουλίου 94/45/ΕΚ της 22ας Σεπτεμβρίου 1994 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής επιτροπής επιχείρησης.»

3.5.4. Η ΟΚΕ προτείνει τη διαγραφή της πέμπτης παραγράφου του άρθρου 6.

3.5.5. Η ΟΚΕ προτείνει την προσθήκη, μετά την τελευταία παράγραφο του άρθρου 6, της εξής νέας παραγράφου:

«Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν συνεπώς την εφαρμογή των υφιστάμενων ευνοϊκότερων κανόνων για τον εργαζόμενο που ισχύουν στα νομικά συστήματα των μεμονωμένων κρατών μελών.»

Βρυξέλλες, 29 Μαρτίου 1995.

Ο Πρόεδρος της
Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Carlos FERRER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

στη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Τα ακόλουθα μέλη, παρόντα ή εκπροσωπούμενα ψήφισαν υπέρ της γνωμοδότησης:

Κυρίες και Κύριοι ABEJÓN RESA, d'AGOSTINO, ANDREWS, ATTLEY, BAEZA SANJUÁN, BELABED, BERNARD, BETELU BAZO, BLESER, BORDES-PAGES, BRIESCH, van den BURG, CAL, CARLSLUND, CARROLL, CASSINA, CEBALLO HERRERO, CHAGAS, CHEVALIER, CHRISTIE, COLOMBO, DANTIN, DECAILLON, DELAPINA, van DIJK, DRIJFHOUT-ZWEIJTZER, DRILLEAUD, DUNKEL, ENGELLEN-KEFER, Ettl, ETTY, EULEN, FERNÁNDEZ, FORGAS I CABRERA, FREEMAN, GEUENICH, GIRON, GRUSELIN, HAAZE, HAGEN, HERNÁNDEZ BATALLER, JENKINS, KANNISTO, KARGAARD, de KNEGT, KONITZER, KOOPMAN, ΚΟΡΥΦΙΔΗΣ, LAUR, LEMMETTY, LIVERANI, LÖNNEBERG, LYONS, MADDOCKS, MARGALEF MASIÀ, MASUCCI, MAYAYO BELLO, MENGOZZI, MOLINA VALLEJO, MUÑIZ GUARDADO, NIELSEN B., NYBERG, OLAUSON, ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ, PÉ, PELLARINI, PICKERING, PIETTE, QUEVEDO ROJO, REBUFFEL, REUNA, ROSSITTO, RUPP, SÁNCHEZ MIGUEL, SANDERSON, SANTILLÁN CABEZA, SANTOS, SCHMITZ, SCHUNK, von SCHWERIN, SEPI, SEQUEIRA, STRÖM, TIXIER, ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, TÜCHLER, VINAY, VOGLER, WAHROLIN, WESTERLUND, WILMS, WRIGHT, ZAPKINOZ, ZÖHRER, ZUFIAUR NARVAIZA.

Τα ακόλουθα μέλη, παρόντα ή εκπροσωπούμενα ψήφισαν κατά της γνωμοδότησης:

Κυρίες και Κύριοι ANDRADE, ASPINALL, BAGLIANO, BARROS VALE, BEALE, BENTO GONÇALVES, BERNABEI, BOUSSAT, ΜΠΙΡΕΔΗΜΑ-ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ, BROOKES, BUNDBAARD, BURANI, BURKHARD, CAVALEIRO BRANDÃO, CONNELLAN, DENKHAUS, DE NORRE, DONOVAN, FARNLEITNER, FRERICHS, FUCHS, GARDNER, GHIGONIS, GIACOMELLI, GIESECKE, GREEN, GUILLAUME, HAMRO-DROTZ, HAUSMANN, JOHANSEN, KALLIO, KAZAZΗΣ, KIELMAN, KIENLE, KONTIO, KRITZ, LEHNHOFF, LEVITT, LINDMARK, LINSSEN, LITTLE, LÖW, LUNDH, LUSTENHOUWER, MAIER, MEGHEN, MERCÉ JUSTE, MERIANO, MOBBS, MORELAND, MORGAN, MULLER, NIELSEN L., NOORDWAL, OSENAT, PARDON, PASOTTI, PELLETIER R., PEZZINI, PRICOLO, REGALDO, REGNELL, RODRÍGUEZ de AZERO y del HOYO, RODRÍGUEZ GARCÍA-CARO, SANTIAGO, SARALEHTO, SCHLEYER, SEGUY, SIRKEINEN, SOLARI, STECHER NAVARRA, STOKKERS, STÖLLNBERGER, STRASSER, STRAUSS, THYS, VERHAEGHE, VEVER, WALKER, WHITWORTH.

Τα ακόλουθα μέλη, παρόντα ή εκπροσωπούμενα, απέσχον.

Κυρίες και Κύριοι ΑΤΑΪΔΕ FERREIRA, ΛΕΠΙΟΣ, de PAUL de BARCHIFONTAINE, PELLETIER Ch.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

στη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Οι ακόλουθες τροπολογίες, οι οποίες συγκέντρωσαν τουλάχιστον το ένα τέταρτο των ψήφων, απορρίφθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης:

(ΑΝΤΙΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ)

Να αντικατασταθεί από το ακόλουθο κείμενο:

1. Η οδηγία αριθ. 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων είχε ως στόχο να εξασφαλίσει «την προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση αλλαγής εργοδότη, ιδιαίτερα, την εξασφάλιση της διατήρησης των δικαιωμάτων τους».

2. Σε γενικές γραμμές, δεν αμφισβητείται από νομική άποψη η κοινωνική αποτελεσματικότητα της προστασίας που παρέχει η Οδηγία.

Οποιαδήποτε εκτίμηση των ελλείψεων και των κενών της Οδηγίας για τη μεταβίβαση επιχειρήσεων πρέπει να λαμβάνει υπόψη την εσωτερική αγορά, τη θέσπιση ενός «νόμου για καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης» που να έχει ως αντικείμενο τη διάσωση επιχειρήσεων με οικονομικές δυσκολίες, και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, καθώς επίσης και την προτεινόμενη από την Επιτροπή αναθεώρηση της Οδηγίας για τις ομαδικές απολύσεις, με την οποία η παρούσα Οδηγία έχει στενή σχέση.

3. Επομένως, η Επιτροπή προτείνει να διασαφηνιστεί το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας αυτής υπό τη σημερινή της διατύπωση. Ο σκοπός αυτός θα επιτευχθεί, σε μεγάλο βαθμό, με την τήρηση και τη συγκεκριμενοποίηση της ευρείας ερμηνείας που δίδεται από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Η Επιτροπή προτείνει επίσης ορισμένες άλλες τροποποιήσεις που έχουν ως κύριο στόχο να υποστηρίξουν και να προστατεύσουν τα συμφέροντα των εργαζομένων, ιδίως σε περιπτώσεις διαδικασιών αφερεγγυότητας, σε δημόσιες επιχειρήσεις, μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς και ποντοπόρα πλοία.

4. Η ΟΚΕ επικροτεί την πρωτοβουλία της Επιτροπής και κρίνει ότι διασαφηνίζει σε μεγάλο βαθμό το υπό εξέταση θέμα. Θεωρεί ότι η πρόταση είναι γενικά ισορροπημένη, αν και θα μπορούσαν να εκφραστούν ορισμένες επιφυλάξεις για συγκεκριμένα σημεία.

5. Για να προωθηθεί ο δεδηλωμένος στόχος της Επιτροπής που είναι η διασαφήνιση του θέματος, και λόγω της γενικά αρνητικής αντίδρασης στη λύση που έδωσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στην υπόθεση «Schmidt», η ΟΚΕ κρίνει ότι η πρόταση θα βελτιωθεί σημαντικά εάν στο άρθρο 1 συμπεριληφθούν τα ακόλουθα:

« (...)

Θεωρείται ως μεταβίβαση κατά την έννοια της παρούσας Οδηγίας η μεταφορά μιας οικονομικής οντότητας που διατηρεί την ταυτότητά της, δηλαδή μια σειρά πόρων οργανωμένων κατά αυτόνομο τρόπο, με στόχο την ανάληψη μιας οικονομικής δραστηριότητας, βασικής ή βοηθητικής.

Οι ακόλουθες περιπτώσεις δεν θα θεωρούνται ως μεταβίβαση κατά την έννοια της Οδηγίας, εκτός και αν αποδειχθεί ότι πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο:

- χρησιμοποίηση από μια επιχείρηση ενός εξωτερικού προμηθευτή για μια δραστηριότητα που εκτελούσε παλαιότερα η ίδια επιχείρηση
- αλλαγή προμηθευτή, σε περίπτωση που ο εργοδότης χρησιμοποιεί ήδη εξωτερικό προμηθευτή για μια δραστηριότητα
- ανάληψη από την ίδια την επιχείρηση μιας δραστηριότητας που εκτελούσε παλαιότερα εξωτερικός προμηθευτής.»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 84, ψήφοι κατά: 99, αποχές: 2.

Σημείον 2.2.2

Να προστεθούν τα εξής μετά την τελευταία φράση του σημείου 2.2.2.

«Ο ορισμός αυτός δεν πρέπει να καλύπτει την κατάσταση κατά την οποία ο εργοδότης μεταβιβάζει το έργο σε έναν εργολάβη όσο και την κατάσταση όπου μια σύμβαση μεταβιβάζεται σε έναν υπεργολάβη.»

Αιτιολογία

Η Επιτροπή ανέφερε ότι η οδηγία πρέπει να επιτρέπει σε έναν εργοδότη να μεταβιβάζει μια συγκεκριμένη δραστηριότητα από τον έναν εργοδότη στον άλλο. Αυτό προκύπτει από τη διατύπωση της οδηγίας σύμφωνα με την οποία υπάρχει διαφορά μεταξύ μεταβίβασης οντοτήτων και μεταβίβασης δραστηριοτήτων. Ωστόσο, η μέθοδος αυτή ενδέχεται να δημιουργήσει δυσκολίες, ιδίως στη διάκριση μεταξύ των ορισμών αυτών.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 76, ψήφοι κατά: 88, αποχές: 4.

Σημείο 2.2.4

Να διαγραφεί.

Αιτιολογία

Δεν είναι ούτε πρέπει να είναι αυτή η πρόθεση της Οδηγίας.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 70, ψήφοι κατά: 94, αποχές: 2.

Παράγραφος 2.6.3

Η παράγραφος αυτή να διαγραφεί και να αντικατασταθεί από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ΟΚΕ εκφράζει την ικανοποίησή της ως προς τη ρήτρα του άρθρου 1.4 που δίδει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν το Τμήμα ΙΙΙ της οδηγίας στα ποντοπόρα σκάφη. Είναι ωστόσο λυπηρό το γεγονός ότι στην παρούσα οδηγία δεν αναγνωρίζονται τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ναυτιλιακού τομέα ως συνόλου όπως συνέβαινε με την οδηγία του 1977.»

Αιτιολογία

Το σχέδιο οδηγίας προσανατολίζεται κυρίως προς τις εγκαταστάσεις της ξηράς και φαίνεται να αγνοεί τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που επικρατούν στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών.

Ένα πλοίο, εκ φύσεως, συνιστά περισσότερο περιουσιακό στοιχείο παρά επιχείρηση, και η αγοραπωλησία παρόμοιων περιουσιακών στοιχείων είναι κατά μεγάλο μέρος συνήθης εμπορική δραστηριότητα πολλών ναυτιλιακών εταιρειών.

Σε αντίθεση με την κατάσταση που επικρατεί στην ξηρά, ένα πλοίο δεν διαθέτει σταθερό και μόνιμο πλήρωμα. Η ανάγκη τακτικής αντικατάστασης του πληρώματος λόγω αδειών δείχνει, είτε ότι οι ναυτικοί μιας εταιρείας απασχολούνται σε μόνιμη βάση για υπηρεσία σε οιοδήποτε πλοίο της ίδιας εταιρείας, είτε ότι απασχολούνται μόνον κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου ταξιδιού με συγκεκριμένο πλοίο για μη διακεκομμένη χρονική περίοδο. Στην πρώτη περίπτωση, εάν πραγματοποιηθεί πώληση, οι ναυτικοί που εργάζονται στο πλοίο αυτό κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο θα πρέπει κανονικά να διατηρήσουν την απασχόλησή τους στην εταιρεία και να τοποθετηθούν σε άλλα πλοία της. Σε άλλες όμως περιπτώσεις αν το πλοίο πωληθεί, θα υπάρξει λήξη της απασχόλησης· τούτο όμως ισοδυναμεί με πρόωγη λήξη μιας βραχυπρόθεσμης σύμβασης εργασίας. Αν το ταξίδι τελειώσει απροσδόκητα λόγω πώλησης του πλοίου, ή αν το πλοίο πωληθεί στο εξωτερικό, θα πρέπει να καταβληθεί χρηματική αποζημίωση στους ναυτικούς, είτε βάσει νομοθεσίας είτε βάσει συλλογικών συμβάσεων, και να προβλεφθεί ο επαναπατρισμός τους.

Η κατάσταση αυτή καθίσταται ακόμη σοβαρότερη όταν το πλοίο πωλείται στο εξωτερικό. Σε αντίθεση με τη βιομηχανική μονάδα που είναι εγκατεστημένη στην ξηρά, όταν ένα πλοίο πωλείται σε ξένους ιδιοκτήτες υπόκειται σε εντελώς διαφορετική νομοθεσία, δηλαδή στη νομοθεσία του νέου κράτους τη σημαία του οποίου φέρει. Η εν λόγω νομοθεσία ενδέχεται να διαφέρει σε μεγάλο βαθμό όσον αφορά την εθνικότητα και τα προσόντα του πληρώματος, καθώς και όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με την επάνδρωση.

Αν τα εμπορικά πλοία υπόκειντο στο τμήμα ΙΙ της οδηγίας, θα ήταν παράνομες οι απολύσεις που λαμβάνουν χώρα κατά την πώλησή τους. Συνεπώς η αγοράστρια εταιρεία δεν θα ήταν βέβαιη για το αν και κατά πόσο θα έπρεπε να ικανοποιήσει ενδεχόμενες αξιώσεις του προηγούμενου πληρώματος. Θα μπορούσε επίσης να δημιουργηθεί πρόβλημα όσον αφορά την προβολή αξιώσεων αποζημίωσης εκ μέρους του νέου ιδιοκτήτη από τους προηγούμενους ιδιοκτήτες επειδή οφείλει να συνεχίσει να απασχολεί το πλήρωμά τους. Τελικό αποτέλεσμα, συνεπώς, θα ήταν η αποθάρρυνση της αγοράς πλοίων με σημαία της ΕΕ, ιδιαίτερα από ξένους πλοιοκτήτες, η μείωση της αξίας τους και της ασφάλειάς τους δεδομένου ότι καθίσταται ακόμη δυσκολότερη για τον αγοραστή την επάνδρωση του πλοίου με δικό του πλήρωμα.

Οι πρακτικές διευθετήσεις για την απασχόληση στο ναυτιλιακό τομέα αντανακλούν το γεγονός ότι το πλοίο συνιστά αποκλειστικά κινητό περιουσιακό στοιχείο. Ως εκ τούτου απαιτείται η θέσπιση νομικού καθεστώτος το οποίο να ανταποκρίνεται στα ιδιαίτερα τούτα χαρακτηριστικά. Προκειμένου να αποφευχθούν οι προαναφερθείσες ανεπιθύμητες συνέπειες, θεωρείται κεφαλαιώδους σημασίας ο πλήρης αποκλεισμός της ναυτιλίας από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 65, ψήφοι κατά: 96, αποχές: 7.

Σημείο 2.8.3

Να διαγραφεί.

Αιτιολογία

Δεν είναι αναγκαίο επειδή η Οδηγία 94/45/ΕΟΚ είναι αυτόνομη και θα ισχύσει μόνο όταν θεσπισθεί σχετική νομοθεσία.

Σημείο 3.3.1

Να διαγραφεί.

Αιτιολογία

Η ίδια με εκείνη του σημείου 2.8.3.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 40, ψήφοι κατά: 96, αποχές: 19.

Σημείο 2.10

Να προστεθεί η εξής νέα παράγραφος

«Είναι απαραίτητο, όταν μία επιχείρηση καθίσταται αφερέγγυα, να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια για τη διάσωση της οντότητας της· επομένως, κατά την εξέταση του άρθρου 4 πρέπει να καταστεί σαφές ότι το άρθρο 1(5) πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να αφορά ολόκληρο το κείμενο της Οδηγίας όταν θεσπίζονται διαδικασίες αφερεγγυότητας, υπό τον όρο ότι οι υπάλληλοι θα τυγχάνουν προστασίας στα πλαίσια των Οδηγιών 92/56/ΕΟΚ για τις συλλογικές απολύσεις και 80/987/ΕΟΚ για την προστασία σε περίπτωση αφερεγγυότητας.»

Στο σημείο της γνωμοδότησης όπου γίνεται αναφορά στην Οδηγία 92/56/ΕΟΚ για τις ομαδικές απολύσεις πρέπει να προστίθενται τα εξής: «και η Οδηγία του Συμβουλίου 80/987/ για την αφερεγγυότητα.»

Αιτιολογία

Αυτονόητη.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 43, ψήφοι κατά: 98, αποχές: 17.

Σημείο 2.10.4

Να απαλειφθεί αυτό το σημείο.

Αιτιολογία

Η επιβίωση μιας προβληματικής επιχείρησης αποβαίνει προς το κοινό συμφέρον τόσο των εργοδοτών όσο και των εργαζομένων. Μία λύση για τους εργαζόμενους είναι να δεχθούν λογότερο ευνοϊκούς όρους απασχόλησης.

Σημείο 2.10.5

Να διαγραφεί.

Αιτιολογία

Το σημείο αυτό πρέπει να απαλειφθεί λόγω της προτεινόμενης μεταβολής.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 38, ψήφοι κατά: 97, αποχές: 4.

Σημείο 2.14.3

Να τροποποιηθεί η πρώτη φράση ως εξής:

«Η ΟΚΕ υποστηρίζει την πρόταση αυτή.»

Να διαγραφεί ολόκληρη η δεύτερη φράση.

Αιτιολογία

Πρέπει να ληφθούν υπόψη τα επιχειρήματα της Επιτροπής υπέρ της προτεινόμενης μεταβολής. Είναι σημαντικό να μην επιβάλλουν οι νόμοι δυσβάστακτες υποχρεώσεις στις μικρές επιχειρήσεις.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 68, ψήφοι κατά: 102, αποχές: 7.

Το ακόλουθο κείμενο της γνωμοδότησης του τμήματος διεγράφη μετά από τροπολογία που εγκρίθηκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Σημείο 1.1.3

«Η οδηγία ερμηνεύθηκε με πολλούς, διαφορετικούς τρόπους από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και για το λόγο αυτό δεν κατέστη δυνατό να ενσωματωθεί στην εθνική πρακτική ή νομοθεσία. Επιπλέον, η υφιστάμενη οδηγία είναι αδικαιολόγητα άκαμπτη, παρακαλύει την ανάπτυξη της σωστής επιχειρηματικής πρακτικής και του ανταγωνισμού και επηρεάζει δυσμενώς τις προοπτικές διάσωσης αφερέγγυων επιχειρήσεων. Το γεγονός ότι τα εθνικά δικαστήρια έχουν παραπέμψει πολλές υποθέσεις στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τη λήψη προκαταρκτικών αποφάσεων, δείχνει ότι το πεδίο αναφοράς και η εφαρμογή της υφιστάμενης οδηγίας δεν είναι σαφή, πράγμα που αποβαίνει εις βάρος τόσο των εργαζομένων όσο και των επιχειρήσεων.»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 81, ψήφοι κατά: 60, αποχές: 8.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ**στη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής**

Μετά την ονομαστική ψηφοφορία για το σύνολο του κειμένου της γνωμοδότησης, η κατηγορία ΜΜΕ της ΟΚΕ προέβη στην ακόλουθη δήλωση (βλ. άρθρο 47 του Εσωτερικού Κανονισμού).

«Η κατηγορία ΜΜΕ της ΟΚΕ υποδέχεται ευνοϊκά την πρωτοβουλία της Επιτροπής της ΕΕ για την προσαρμογή της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων κατά τη μεταβίβαση μιας επιχείρησης. Οι εκπρόσωποι των ΜΜΕ στην ΟΚΕ θεωρούν ότι η Επιτροπή δικαίως προτείνει τώρα προς το σκοπό εφαρμογής της οδηγίας τον αποκλεισμό της μεταβίβασης μιας δραστηριότητας της επιχείρησης. Κατά τη γνώμη αυτών των μελών της ΟΚΕ πρέπει να καταστεί εντελώς σαφές ότι πρόθεση της Επιτροπής είναι η οδηγία να μην εφαρμόζεται στην περίπτωση της αποκαλούμενης "contracting out of services".»

Επίσης η οδηγία δεν πρέπει να ισχύει για προσωρινούς εργαζόμενους διότι οι τελευταίοι δεν έχουν συνάψει σύμβαση εργασίας με την επιχείρηση που αποτελεί αντικείμενο οιασδήποτε μορφής μεταβίβασης.

Τέλος οι εκπρόσωποι των ΜΜΕ στην ΟΚΕ θεωρούν ότι αποτελεί ορθή λύση το γεγονός ότι επιχειρήσεις με περιορισμένο προσωπικό, π.χ. με λιγότερους από 50 εργαζόμενους, απαλλάσσονται από την υποχρέωση πληροφόρησης και διαβούλευσης δεδομένου ότι σε παρόμοιες μικρές επιχειρήσεις υπάρχουν πάντοτε άτυπες σχέσεις μεταξύ εργοδότη και εργαζομένων που εξυπηρετούν καλύτερα παρόμοιες καταστάσεις από τις εκ του νόμου θεσπισμένες δομές διαβούλευσης που δεν φαίνεται να λειτουργούν στις ΜΜΕ.»
